

ΜΕΣΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ ΗΜΕΡΩΝ ΜΕ ΚΑΤΑΙΓΙΔΑ ΣΤΟΝ ΕΛΛΑΔΙΚΟ ΧΩΡΟ

Ο παραπάνω χάρτης δείχνει τον μέσο αριθμό ημερών με καταιγίδα πάνω από τον Ελλαδικό χώρο. Εξετάζοντας το χάρτη, βλέπουμε ότι ο αριθμός αυτός κυμαίνεται από +/- 10 έως +/- 55 ημέρες. Το ελάχιστο ημερών καταιγίδων εντοπίζεται η χακκρακτηριστική “ομβροσικά” του Αργοσαρωνικού και βορείου Μυρτώου Πελάγους (Δυτικές Κυκλάδες). Σ’ αυτήν τη ζώνη βρίσκεται και η Αθήνα (9,5 ημέρες). Το μέγιστο εντοπίζεται στη λεγόμενη “ομβροπλευρά” της ΒΔ Ελλάδας και πιο συγκεκριμένα στο βόρειο Ιόνιο (Κέρκυρα: 55,5 ημέρες). Βλέπουμε επίσης ότι σε ολόκληρη τη Δυτική Ελλάδα (ομβροπλευρά της Ελληνικής χερσονήσου) ο μέσος ετήσιος αριθμός ημερών με καταιγίδα είναι μεγάλος (>40 ημέρες).

Μια άλλη ζώνη με σχετικά μεγάλο αριθμό ημερών με καταιγίδα βλέπουμε ότι σχηματίζεται στη ΝΑ Ελλάδα, ανατολικά της Δωδεκανήσου, κατά μήκος των ακτών της Τουρκίας (ημέρες καταιγίδας 30 – 40). Αν και σε πιο εξασθενημένο βαθμό, τα μικρασιατικά παράλια επαναλαμβάνουν το πρότυπο της Δυτικής Ελλάδας, επειδή η περιοχή αυτή λειτουργεί επίσης ως ομβροπλευρά της τουρκικής (ορεινής) ενδοχώρας.

Μια τρίτη νησίδα με αυξημένο αριθμό ημερών με καταιγίδα είναι η Δ/ΝΔ Κρήτη (30 – 35 ημέρες). Στις 3 παραπάνω ζώνες των μεγίστων, οι καταιγίδες λαμβάνουν χώρα κατά το ψυχρό εξάμηνο του έτους (Οκτώβριος – Μάρτιος). Οι καταιγίδες του θερμού εξαμήνου (Απρίλιος – Σεπτέμβριος) είναι σχεδόν ανύπαρκτες (ιδίως της Δωδεκανήσου και της Κρήτης). Αντίθετα, στη ζώνη της ΒΔ Ελλάδας, η αναλογία καταιγίδων του ψυχρού και θερμού εξαμήνου είναι 65 – 70 % και 30 – 35 % αντιστοίχως). Οι κυριαρχία καταιγίδων του ψυχρού εξαμήνου υποδηλώνει την παρουσία θαλάσσιου κλίματος.

Στη Βόρεια Ελλάδα από την άλλη, υπερτερούν σημαντικά οι καταιγίδες του θερμού εξαμήνου έναντι του ψυχρού, σε αναλογία 80% – 20% αντιστοίχως. Η κυριαρχία καταιγίδων του θερμού εξαμήνου υποδηλώνει την παρουσία ηπειρωτικού κλίματος.